

Beszámoló December – Jó cselekedetek hónapja

A hónap Boldogságórái az ünnepvárás jegyében zajlottak. Egy nagy feladat várt volna ránk, a mi osztályunk lett volna a Mikulás műsor szervezője, előadója az idei évben. Sajnos az egyre erősödő járvány miatt a műsor elmaradt. A gyerekek nagyon csalódottak voltak. De megbeszéltük, hogyan tudnánk szomorúságunkat örömmé varázsolni, más jót tenni helyette.

Karácsonyi manóink, amiket már novemberben elkezdünk színezni a műsorra készülve, egész decemberben velünk maradtak, a hónap jelképévé váltak. A legszebbek az iskola galériáját díszítették. A manók szállították az ünnepi üzeneteket is.

Kis Mikulás figurákat is színeztünk. Ezeket raktuk az alsós osztályok Mikulás csomagjaira.

Hatalmas meglepetésben volt részem, mikor kolléganóm segítségével levelet írtak a gyerekek a Mikulásnak. Ezek nem a szokványos levelek voltak, nem arról szóltak, hogy milyen Mikulás ajándékot kérnek. Ezek igazi, őszinte Boldogságórák Mikulás-levelek lettek. Megírták a gyerekek, hogy mik voltak azok a jó cselekedetek, amikre büszkék lehetnek az idei évben, milyen célokat tűztek ki maguknak, mit sikerült megvalósítani, mi tette őket boldoggá. Nagyon büszke voltam rájuk! A kedves levelekre válaszolt is a Mikulás, melyet, nagy izgalommal olvastak fel hangosan.

Sokszor karácsonyi dallamok segítségével hangolódunk az ünnepekre. A szeretteinkre gondolva pedig nem maradhatott el az ajándékkészítés sem. A gyerekeknek öröm forrása volt az adventi faliújság. Minden nap, akinek a nevét kihúztuk, választhatott a kis ajándékcsomagocskák közül, amelyek kis jutalomcédulát is rejtettek. Aznap ez a tanuló valamilyen meglepetésben részesült.

Boldogságórákon beszélgettünk a hónap ajánlott témáiról. Elmeséltem nekik a Trevi-kút legendáját, felolvastam „A befogadott nagyapa” című mesét is.

Az iskola udvarán eljátszottuk a „Befogadó fogó”-t.

A befogadásról legtöbbszörnek egy kutyus befogadása jutott eszébe, elmondták ezzel kapcsolatos élményeiket.

Eszünkbe jutott egy saját „örökbefogadás” élményünk is. Szeptemberben, a vakációról visszatérve az osztályban rátaláltunk egy nagy zsákra, amely nagyon útban volt. Benne a portól óvott kedves kis plüssállataink várakoztak sorsukra. Mivel tudtam, az idén már biztosan nem játszunk velük negyedikesként, felajánlottam, mindenki válasszon egyet, vigye haza, és év végéig viselje gondját, őrizze meg, hogy majd jövőre a kis elsősök épségben, tisztán visszakaphassák, megörökölhessék tőlük.

Tetszett nekik „egy növény örökbefogadása” lehetőség is. Elhatároztuk, hogy a téli szünetről visszatérve tavaszi virághagymát hajtunk. Január hónapban megvalósítjuk ezt a feladatot. Kis csoportokat alakítunk, minden csoportnak lesz egy virághagymája, melyet nevelget. Vajon melyik csoport virága hozza meg legelőször a tavasz üzenetét?

Beszámolómm végén szeretném megköszönni a Boldogságórák Csapatnak az egész éves munkáját. Köszönjük, hogy ennyi jó élményben lehet részünk a programmal. Eredményes új évet kívánunk.

*Legyen az ünnep
csendes,
mint szíved dobbanása,
Legyen békés,
mint a hó hullása.
Legyen szép,
mint gyertya ragyogása,
És vidám,
mint gyermek kacagása.*

